З А К О Н
О ПРАЗНИЦИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Законом о празницима Републике Српске (у даљем тексту: Закон) одређују се дани празника Републике Српске (у даљем тексту: Република), начин њиховог обиљежавања и прослављања од стране грађана, републичких органа и организација, органа јединица локалне самоуправе, предузећа, установа и других организација, и лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности.

Члан 2.

Празници у Републици, као републички празници су:
а) Нова година
б) Дан Републике
в) Међународни празник рада
г) Дан побједе над фашизмом
д) Дан успоставе Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Члан 3.

Празници из члана 2. овог закона празнују се:
а) Нова година 01. и 02. јануар
б) Дан Републике 09. јануар
в) Међународни празник рада 01. и 02. мај
г) Дан побједе над фашизмом 09. мај
д) Дан успоставе Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини 21. новембар.

Члан 4.

Ако други дан републичког празника који се на основу члана 3. овог закона празнује два дана, пада у недјељу, преноси се у понедјељак.

Члан 5.

(1) У дане празника Републике не раде републички органи и организације, органи јединице локалне самоуправе, предузећа, установе и друге организације и лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности.

(2) Влада Републике ће одредити који републички органи и организације су дужни да раде и у дане празника Републике и у ком обиму.

(3) Начелник општине односно градоначелник ће одредити која су предузећа, установе и друге организације са подручја јединице локалне самоуправе, ради задовољења неопходних потреба грађана, дужни да раде и у дане празника Републике и у ком обиму.

Члан 6.

Статутом јединице локалне самоуправе може се одредити и један дан – празник, као радни дан, који се слави на подручју јединице локалне самоуправе.

Члан 7.

Празници у Републици, као вјерски празници су:
а) Православни Божић
б) Католички Божић
в) Курбан Бајрам
г) Православни Велики Петак
д) Православни Васкрс
ђ) Католички Велики петак
ж) Католички Ускрс
з) Рамазански Бајрам

Члан 8.

(1) Вјерски празници из члана 7. овог закона празнују се по два дана, први и други дан празника, с тим да се православни Божић и католички Божић празнују на Бадњи дан и дан Божића.

(2) Православни велики петак и католички Велики петак празнују се по један дан.

(3) Вјерници православне, католичке и исламске вјероисповијести, имају право на плаћени изостанак с радног мјеста у те дане.

(4) Грађани имају право на плаћено одсуство с посла, по властитом избору до два дана у току календарске године, на дане својих осталих вјерских празника.

Члан 9.

(1) Влада може својом одлуком одредити обиљежавање и других датума, уважавајући историјско, културолошко и традиционално насљеђе конститутивних народа Републике Српске.

(2) Датуми из става 1. овог члана су радни дани.

Члан 10.

Правна лица, одговорна лица у правном лицу и лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности, чине прекршај уколико раде у дане републичких празника.

Члан 11.

За прекршај из члана 10. овог закона казниће се:

правно лице - новчаном казном од 2000 КМ до 15000 КМ;
одговорно лице у правном лицу - новчаном казном од 150 КМ до 2000 КМ и
лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности - новчаном казном од 500 КМ до 1500 КМ.

Члан 12.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о славама и светковинама („Службени гласник Републике Српске“, број 19/92).

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01- 583 /07
Датум: 30. март 2007. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић